

129

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, 2005-06 13

Znak: PN.I-0911/122/2005

Podp. P.H., -23.06.2005.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr.23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 214, poz. 1806).

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XXIII/196/2005 Rady Miasta Sandomierza z dnia 15 marca 2005r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Starówka w Sandomierzu wraz z terenami przyległymi.

UZASADNIENIE

Rada Miasta Sandomierza na sesji w dniu 15 marca 2005r. podjęła uchwałę Nr XXIII/196/2005 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Starówka” w Sandomierzu.

Podjęta uchwała jest sprzeczna z prawem.

1. Uchwała **narusza** art. 18 ust. 2 pkt 4 lit. „a” ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 ze zm.) oraz art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998r. Nr 90, poz. 575 z późn. zm.) **poprzez niezgodnienie z Państwowym Inspektorem Sanitarnym** zmienionego przedmiotowego projektu planu. Art. 3 pkt 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej stanowił (w czasie sporządzania powyższego projektu planu), że Państwowy Inspektor Sanitarny, in. uzgadnia miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Zmiana projektu

planu polegała na poszerzeniu terenu cmentarza, oznaczonego na rysunku planu symbolem 134-ZC. Zmiana ta nastąpiła na skutek uwzględnienia protestu złożonego do wyłożonego pierwotnie projektu planu do publicznego wglądu.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że uchwalenie zmienionego projektu planu musi się odbyć zgodnie z trybem sporządzania tego projektu planu określonym w art. 18 ust. 2 ustawy.

Powtórne uzgodnienie tego projektu planu było konieczne, ponieważ art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000r. Nr 23, poz. 295 z późn. zm.) stanowią, że cmentarze zakłada się i rozszerza na terenach określonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, **po uzyskaniu zgody właściwego inspektora sanitarnego. Tym samym zatwierdzenie lokalizacji cmentarza następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, na podstawie którego jest wydawana wprost decyzja o pozwoleniu na budowę.** Zatwierdzenie lokalizacji cmentarza w planie miejscowym musi być poprzedzone szeregiem badań, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315).

Również w „Prognozie skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze” brak jest odniesienia do problemu cmentarzy.

2. Uchwała **narusza** art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze **poprzez brak w uchwale nakazów, zakazów i ograniczeń** w zagospodarowaniu terenów zawartych w odległości 50m od cmentarzy, położonych na obszarze objętym planem miejscowym, będącym przedmiotem opiniowanej uchwały, oznaczonych w nim symbolami 133-ZC, 134-ZC i 135-ZC.

Art. 9 ust. 1 stanowi, że w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się postanowienia przepisów szczególnych odnoszące się do obszaru objętego planem i przedmiotu jego ustaleń.

Art. 10 ust. 1 pkt 8 stanowi, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb, szczególne warunki

zagospodarowania terenów, w tym zakaz zabudowy, wynikające m. in. z potrzeb ochrony zdrowia ludzi.

§ 3 ust. 1 ww. rozporządzenia stanowi, że odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150m; odległość ta może być zmniejszona do 50m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 m do 150m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

W przedmiotowym planie w odległości 50m od cmentarzy wyznaczono tereny (np. 35-MN/UH/UB, 36-MN/UH/UB, 1MW), na których znajduje się istniejąca zabudowa. Z ustaleń tego planu wynika, że na tych terenach dopuszcza się budowę (rozbudowę) i modernizację obiektów bez określenia nakazów, zakazów i ograniczeń wynikających z ww. rozporządzenia.

W dokumentacji formalno-prawnej, dołączonej do uchwały, znajduje się protokół z dnia 9 kwietnia 2002r. sporządzony przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sandomierzu, w którym organ ten zaopiniował projekt planu **bez uwag**. Należy dodać, że powyższy projekt planu został zaopiniowany **przed** wyznaczeniem w nim nowego terenu celem powiększenia cmentarza.

Niemniej jednak należy zwrócić uwagę na fakt, że uchwała, a także dokumentacja formalno-prawna nie zawiera żadnych dowodów uzasadniających nieokreślenie nakazów, zakazów i ograniczeń w 50m odległości od granic cmentarza.

3. Ustawą z dnia 19 lutego 2004r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 49, poz. 464), obowiązującą z dniem 27 czerwca 2004r., wprowadzono zmianę w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.), polegającą (poprzez dodanie do art. 72 ust. 1 punktu 5a) na wprowadzeniu obowiązku uwzględniania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom. We wprowadzonym nowym artykule 110a ustawy-Prawo ochrony środowiska wyznaczono starostę jako organ prowadzący obserwację terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy, a także rejestr zawierający informacje

o tych terenach. Natomiast art. 17 pkt 7 lit „h” obowiązującej z dniem 11 lipca 2003r. ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, że wójt, burmistrz albo prezydent miasta uzgadnia projekt planu z właściwym organem administracji geologicznej (czyli, w tym przypadku, starostą) w zakresie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

Mając na uwadze, że w dacie uchwalenia przedmiotowej uchwały obowiązywały już ww. przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz występowanie od dawna zagrożeń osuwaniem się mas ziemnych na terenie miasta Sandomierza **uważa się za właściwe dokonanie tego uzgodnienia przedmiotowego planu miejscowego przez Starostę Powiatu Sandomierskiego, pomimo że plan został sporządzony jeszcze w trybie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.**

4. Należy usunąć niespójność między tekstem uchwały a „Prognozą skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze” polegającą na **nieuwzględnieniu** w treści uchwały następującego zapisu z dołączonej „Prognozy”: „w celu minimalizacji zjawiska obniżania się zwierciadła wód gruntowych w granicach objętych planem wszelkie obiekty kubaturowe **posadowiane będą bez podpiwniczenia**, ograniczając głębokości wykopów” (rozdział IV na str. 13).

5. W uchwale występują następujące braki, niedoprecyzowania i sprzeczności:

a) w § 9 pkt 32 uchwały zawarto zapis: „dla obszarów stanowiących obszary rolnicze i sady oznaczone symbolem **RS** wprowadza się zakaz zabudowy poza obiektami gospodarczymi nietrwale związanymi z gruntem do 30m² powierzchni użytkowej i maksymalnej wysokości do 3 m” natomiast w punkcie 33 tego paragrafu zawarto zapis: „dla obszarów oznaczonych symbolem **RS** - stanowiących krajobrazową oprawę dawnych klasztorów wprowadza się zakaz wszelkiej zabudowy w tym gospodarczej”. Jednakże w § 86 uchwały zawierającym ustalenia dla terenów **RS** oraz w rysunku planu nie zróżnicowano oznaczeń dla obu rodzajów terenów,

b) odniesienie do warunków zabudowy i zagospodarowania terenu w decyzjach administracyjnych w § 9 pkt 25, § 14 ust. 1 i § 74 ust. 2 pkt 6 uchwały jest niezgodne z art. 4 ust. 2, art. 50 ust. 1 oraz art. 59 ust. 1 i 2 obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z których

wynika, że decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzja o warunkach zabudowy) wydaje się **w przypadku braku planu miejscowego**. Inaczej mówiąc, odnośne zapisy ww. paragrafów ustaleń planu sporządzonego wg przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym pozostaną martwe w świetle przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

c) w § 5 pkt 21 uchwały wymieniono teren oznaczony symbolem, ZPm, który nie występuje w rysunku planu oraz w dalszej treści uchwały,

d) w legendzie rysunku planu brak jest opisu dla terenów oznaczonych w rysunku planu kolorem niebieskim (najprawdopodobniej są to tereny wód otwartych),

e) zapis § 10 pkt 15 uchwały jest niewłaściwy. Zamiast „ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085 ze zmianami)” powinna być przywołana ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.),

f) treść § 9 pkt 11 wymaga wyjaśnienia, ponieważ obecnie obowiązujące przepisy nie nakładają obowiązku uzgadniania z Konserwatorem Przyrody wszelkich zamierzeń inwestycyjnych w 15m strefie wokół drzew - pomników przyrody lecz uzgodnienia tego należy dokonać w przypadku realizacji inwestycji celu publicznego (art. 45 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody - Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.).

Biorąc pod uwagę naruszenia cytowanych wyżej ustaw oraz braki, niedoprecyzowania i sprzeczności występujące w uchwale, stwierdzenie nieważności jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, a od 1 lipca 2005r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Włodzisław Wójcik